

MULISTY (1) *ai*

[*sg f A* mulistą. ◊ *L* mulist(e)j.] ◊ *pl L* mulistych.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Przymiotnik od „muł”: Pokryty mułem, zawierający muł, szlamowaty, błotnisty; limosus Cn: Iemioła wodna/ w brzegách ieźiernych á rzék mulistych roście SienLek Yyy; [Częłtołmy brnąc dla zimná ácz w řzod látá drzeli/ Częłto nogi łciem pieřzym/ ręce pářą grzeli/ Częłty (krzemienie twárde depćac) guz ná pięcie/ Drugi w mulistey glinie ledwo brnął iák w pęcie. StryjKron XX4].

[*Szereg: »błotny albo mulisty«: Tákową [po powodzi] rolą Egipřcy ludzie (ktorzy napierwey oránie wynáleźli) nie zwáli nowiná áni teź ośiewną rolą/ ále błotną álbo mulistą Cresc 1571 102.*]

Synonimy: bagnisty, błotny, ślamisty.

Cf MUŁOWATY

AKtt